

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

POWIATU PUCKIEGO.

Wychodzi w środę i sobotę. — Prenumerata
kwartalna 40 marek, miesięczna 15 marek
Poszczególne numery 2 marki.

OGŁOSZENIA W CZĘŚCI NIURZĘDOWEJ PRZYJMUJE SIĘ
ZA OPŁATĄ 6 MK. OD JEDNOŁAMOWEGO WIERSZA DRO-
BNOGO DRUKU, REKLAMY 10 MK. OD WIERSZA.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Dziennik Gdański“, Gdańsk.

Nr. 9.

Puck, sobota, dnia 29 stycznia 1921 r.

Rok 35.

- Treść:**
90. Rozporządzenie Ministra b. dz. pr. z dnia 12. I. 21 ustalające brzmienie ustawy o ochronie lokatorów w byłej dzielnicy pruskiej i ustawa sejmowa z dnia 18. XII. 20 o ochronie lokatorów.
  91. Rozporządzenie Ministra b. dz. pr. z dnia 15. X. 20 w sprawie ubezpieczenia od wypadków w rolnictwie.
  92. Rozporządzenie Ministra b. dz. pr. z dnia 30. XII. 20 uzupełniające przepisy w przedmiocie wykonania ustawy o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń.
  93. Rozporządzenie Ministra b. dz. pr. z dnia 31. XII. 20 w przedmiocie tymczasowej organizacji publicznych ubezpieczeń od ognia w Województwie Pomorskiem.
  94. Odezwa Starosty Krajowego Pomorskiego w sprawie ubezpieczeń.
  95. Komunikat starosty w sprawie ubezpieczeń.
  96. Organizacja urzędów skarbowych na Pomorzu.
  97. Komunikat prasowy w sprawie Międzynarodowej Komisji Granicznej.
  98. Obwieszczenie starosty dotyczące zaraźliwych chorób u zwierząt.
  99. Zarządzenie starosty w sprawie spisu dla Skarbowego Urzędu akcyz i monopolu w Wejherowie.
  100. Rozpisanie posady akuszerki w Helu.
  101. Składki na Górnym Śląsku.

90.

Rozporządzenie Ministra b. dz. pr., z dn. 12 I 21, ustalające brzmienie ustawy o ochronie lokatorów w byłej dzielnicy pruskiej i ustawa sejmowa z dn. 18 XII 20 r., o ochronie lokatorów.

Na podstawie upoważnienia, udzielonego w art. 30 ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o ochronie lokatorów (Dziennik Ustaw rok 1921 nr. 4 poz. 19) ogłaszam dla b. dzielnicy pruskiej ustawę z dnia 18 grudnia 1919 r. o ochronie lokatorów w byłej dzielnicy pruskiej (Dziennik Ustaw nr. 98 poz. 516) w redakcji, uwzględniającej zmiany, wprowadzone powyżej wzmiankowaną ustawą z dnia 18 grudnia 1920 r.

Poznań, dnia 12 stycznia 1921 r.

Minister byłej dzielnicy pruskiej
w z. Dr. Zygmunt Seyda.

USTAWA

z dnia 18 grudnia 1920 r. o ochronie lokatorów w b. dzielnicy pruskiej.

Część I.

Dopuszczalna podwyżka komornego.

Art. 1.

Do najmu mieszkań, poszczególnych części mieszkań, lokalów na urzędy, szkoły, hotele, pensjonaty i pokoje umeblowane, tudzież do najmu sklepów, lokalów handlowych i przemysłowych, oraz pracowni, stosują się przepisy poniżej wymienione.

Art. 2.

Za podstawę do oznaczenia podwyżki komornego za oznaczone w art. 1 lokalności służyć ma komorne, płacone w czerwcu 1914 roku (podstawowe komorne). Wypuszczający w najem obowiązany jest udowodnić wysokość powyższego komornego.

Art. 3.

Podwyżka komornego za mieszkania do 6 pokoi włącznie i lokale na szkoły i urzędy nie może przekraczać 100 proc. podstawowego komornego, zaś za mieszkania powyżej 6 pokoi 150 proc., dalej za lokale na hotele, pensjonaty i pokoje umeblowane — 200 proc. podstawowego komornego, wreszcie za sklepy, lokale handlowe i przemysłowe oraz pracownje, nie połączone z mieszkaniami — 300 proc. podstawowego komornego.

Art. 4.

Za wkłady, które nie są konieczne do utrzymania mieszkania w stanie do użytku zdatnym, a poczynione są na żądanie biorącego w najem, wolno umówić w granicach rzeczywistych wydatków podwyższenie stawek (art. 2 i 3) ponad oznaczoną normę.

Art. 5.

1. Tytułem dalszej podwyżki komornego właściciele domów mogą pobierać od lokatorów wzrastające opłaty dodatkowe w wysokości rozłożonej w stosunku do komornego zwykłej rzeczywistych, ponad normy z czerwca 1914 r. wydatków, a to:

- a) w całości za opłaty gminne od dostarczania wody, od kanałów, od dostarczania światła dla sieni, schodów, korytarzy i t. p. lokalności, wreszcie od wywozu śmieci;
- b) w miejscowościach, nie posiadających powszechnych urządzeń wodociagowych, kanalizacyjnych lub oświetleniowych, tudzież w domach, z takimi urządzeniami nie połączonych, również w całości za dostarczanie przez właściciela wody do urządzeń asanizacyjnych, za wywóz nieczystości kloacznych i śmieci i za oświetlanie wymienionych w tym artykule pod a) lokalności;
- c) w całości za czyszczenie głównych przewodów kominowych;
- d) w połowie za wydatki na wynagrodzenie stróża, jednak bez wliczania w nie wartości dostarczonego stróżowi mieszkania.

2. Właściciele obowiązani są wywiesić i stale utrzymywać w bramie domu wykazy z oznaczeniem wysokości wszystkich wymienionych w ust. 1 ciężarów i kosztów, tak wedle stawek z czerwca 1914 r. jak i obecnych, wysokości podstawowego komornego od poszczególnych lokali, sumy przypadającej do rozłożenia na lokatorów, oraz kwot, wypadających z podziału na poszczególnych lokatorów.

3. Powyższe opłaty należy uiszczać wraz z komornem.

4. Jeżeli wypuszczający w najem dostarcza oświetlenia, ogrzewania lub ciepłej wody z własnych urządzeń centralnych, natenczas obowiązują następujące przepisy:

Wynagrodzenie za oświetlenie, ogrzewanie i ciepłą wodę oznacza się osobno według rzeczywistych kosztów, przypadających na dane ubikacje w stosunku do ich pojemności. Z komornego, zawierającego także wynagrodzenie za powyższe świadczenia, skreśla się dla pomieszczeń 10 proc., o ile kontrakty najmu zostały zawarte przed dniem 1 października 1918 r., zaś 15 proc. o ile kontrakty zostały zawarte po 30 września 1918 r.; dla lokali handlowych i przemysłowych skreśla się 5 procent.

Na 1 października wypuszczający w najem może żądać zaliczki, nie przekraczającej 50 proc. domniemanych kosztów opalenia pieców centralnych, a 1 stycznia dalszej zaliczki w wysokości 25 proc. Ostateczne obliczanie kosztów następuje najpóźniej 1 maja według książek i dowodów, które wypuszczający w najem na żądanie biorącego w najem niezwłocznie winien przedłożyć.

Biorącemu w najem przysługuje ciepła woda tylko w jednym dniu tygodnia.

Urząd rozjemczy dla spraw najmu orzeka, czy biorącemu w najem w razie niedostatecznego ogrzewania lub dostarczania ciepłej wody przysługuje prawo wypowiedzenia kontraktu bez względu na termin wypowiedzenia.

Art. 6.

1. Za przedmiot najmu, który biorący w najem w całości lub w części odnajmuje dalej bez dostarczenia urządzenia domowego, wolno umówić tylko takie komorne, które za całość lub odpowiednią część nie przekracza komornego, płaconego przez biorącego w najem.

2. Przy odnajmie może być komorne, płacone przez odnajmującego (sublokatora) lub jego poprzednika, podwyższone tylko w takim stosunku, w jakim komorne biorącego w najem w sposób, tą ustawą dozwolony (art. 2, 3, 4, 5), podwyższone zostało.

3. Za dostarczenie odnajmującemu urządzenia domowego wolno umówić odpowiednie wynagrodzenie w wysokości co najwyżej 100 proc. komornego, przypadającego za ubikację odnajętą. Za dalsze świadczenia wolno umówić tylko odpowiednie godziwe wynagrodzenie.

Art. 7.

1. Jeżeli wypuszczający w najem po wybuchu wojny zniżył komorne, wolno je podnieść do pierwotnej umownej wysokości.

2. Jeżeli wypuszczający w najem udowodnił, że komorne, płacone w czerwcu 1914 r., nie odpowiadało ówczesnym przeciętnym cenom, wówczas wolno je podnieść do tejsze wysokości.

3. Kwota podwyższonego w ten sposób komornego może być podstawą dalszej podwyżki w myśl art. 2, 3, 4 i 6.

Art. 8.

1. Jeżeli przedmiot najmu w czerwcu 1914 r. nie był wynajęty, wolno przy pierwszym po wejściu w życie tej ustawy wynajęciu umówić takie komorne, jakie odpowiada przeciętnym w chwili najmu płaconym cenom.

2. Do domów na obszarach b. dzielnicy pruskiej, których budowę ukończono po 1 lipca 1919 r., przepisy tej ustawy nie mają zastosowania. Do domów tych w przeciągu lat 10 od daty ogłoszenia niniejszej ustawy nie mają również zastosowania: ustawa o dostarczaniu mieszkań na potrzeby wojska (Dziennik Praw z 1919 r. nr. 31, poz. 262 i Dziennik Ustaw z 1920 r. nr. 37, poz. 211), tudzież ustawa o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń (Dziennik Ustaw z 1919 r., nr. 92 poz. 498).

3. Ustawa ta nie stosuje się także do budynków, które nabył na własność Skarb Państwa Polskiego. Wszystkie umowy najmu i dzierżawy, dotyczące takich budynków i ich przynależności, rozwiązują się z mocy prawa z dniem zawarcia odnośnego aktu nabycia, a biorący w najem powinni przedmiot najmu, względnie

dzierżawy, opróżnić po poprzednim ustawowym wypowiedzeniu i po dostarczeniu im mieszkań przez gminę, która w tym celu może korzystać z postanowień ustawy o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń (Dziennik Ustaw z 1919 r. nr. 92, poz. 498).

Art. 9.

1. O ile umówione komorne lub wynagrodzenie przekracza granice, w poprzednich przepisach określone, umowa jest nieważna w części, dotyczącej wysokości komornego i opłat dodatkowych.

2. Zabronione i nieważne są umowy, w których biorący w najem za to, iż jego poprzednik opuści przedmiot najmu, lub wogóle bez równowartościowego świadczenia wzajemnego poprzednikowi lub innej osobie coś przyrzeka, dalej umowy, że za pośrednictwo przy najmie ma się uiścić wynagrodzenie, przekraczające miarę, w takim obrocie przyjętą. To samo odnosi się do umów, w których wypuszczający w najem lub poprzedni lokator wynajem albo ustąpienie praw z wynajmu czynią zawisłemi od zakupienia przez nowego lokatora urządzenia lub wogóle wymawiają dla siebie albo dla kogoś innego świadczenia, nie pozostające z umową najmu w bezpośrednim związku.

3. Co wbrew powyższym postanowieniom uiszczono, tego można żądać napowrót, z ustawowemi odsetkami. Tego prawa nie można się z góry zrzekać. Powództwo przedawnia się w ciągu jednego roku.

Ograniczenie prawa wypowiedzenia i przedłużanie umów najmu o oznaczonym czasie trwania.

Art. 10.

Urząd rozjemczy dla spraw najmu

1. wydaje orzeczenia na wniosek biorącego w najem:
  - a) o ważności wypowiedzenia ze strony wypuszczającego w najem i dalszym trwaniu wypowiedzianego stosunku najmu każdorazowo najwyżej na rok,
  - b) o przedłużeniu stosunku najmu każdorazowo najwyżej na rok, skoro stosunek ten kończy się bez wypowiedzenia.

W razie sporu wypuszczający w najem ma wykazać, że istnieje ważna przyczyna rozwiązania najmu;

2. uchyla na wniosek wypuszczającego w najem z działaniem wstecz umowę najmu, zawartą z innym biorącym w najem, jeżeli wskutek orzeczenia w myśl punktu 1 lub też wskutek ugody, zawartej przed urzędem rozjemczym dla spraw najmu, wypełnić umowy nie można.

W razie, jeżeli urząd rozjemczy dla spraw najmu orzeknie w myśl punktu 1, iż stosunek najmu trwa dalej lub się przedłuża, wówczas może on nałożyć na biorącego w najem nowe zobowiązania jak również podwyższyć komorne stosownie do przepisów art. 1—9.

Art. 11.

Biorący w najem winien wystąpić z wnioskiem

- a) o wydanie orzeczenia w sprawie ważności wypowiedzenia ze strony wypuszczającego w najem bezzwłocznie po wypowiedzeniu,
- b) o przedłużeniu stosunku najmu (art. 10 punkt 1 lit. b) w terminie, jakiego żądać można od biorącego w najem przy uwzględnieniu dobra wypuszczającego w najem.

Wniosków powyższych stawiać nie wolno po upływie czasu najmu lub po zawarciu umowy stanowiącej, że stosunek najmu ma trwać nadal.

Art. 12.

Jeżeli wypuszczający w najem nie zgadza się na odstąpienie używania rzeczy najętej trzeciej osobie (paragraf 549 niem. kodeksu cywilnego), wówczas urząd rozjemczy dla spraw najmu może udzielić na to zezwolenia.

Urząd rozjemczy dla spraw najmu winien zezwolenia odmówić, jeżeli wypuszczający w najem odmówi swej zgody z przyczyn ważnych.

Część II.

Urzędy rozjemcze dla spraw najmu.

Art. 13.

Właściwy urząd rozjemczy dla spraw najmu rozstrzyga na wniosek wypuszczającego lub biorącego w najem o tem, czy komorne i inne wynagrodzenia odpowiadają zasadom i granicom, w tej ustawie ustalonym, oraz wydaje orzeczenia w sprawach, przedłożonych na podstawie art. 5 punktu 4 ustępu 5 oraz art. 10, 11, 12 tej ustawy.

Wypuszczającemu w najem lub lokatorowi wolno także inne ze stosunku najmu wyłaniające się spory, o ile nie zostały już wniesione do sądu, poddać rozstrzygnięciu urzędu, który ma postąpić według powyższych zasad.

Rozstrzygnięcia urzędu rozjemczego za zgodą obydwóch stron, są natychmiast wykonalne, w innych sprawach — po upływie terminu, wskazanego w ustępie 4.

Z wyjątkiem spraw, poddanych orzecznictwu urzędu rozjemczego za zgodą obydwóch stron, wolno stronie interesowanej od rozstrzygnięć odwołać się w przeciągu dwóch tygodni od daty rozstrzygnięcia do Sądu Okręgowego, w którego obwodzie rozstrzygający urząd rozjemczy ma swą siedzibę. Rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego są ostateczne.

Art. 14.

Sprawy poruczone na mocy niniejszej ustawy urzędowi rozjemczym dla spraw najmu ułatwiają po zmianie nazwy, „mieszkaniowe urzędy rozjemcze“, utworzone na podstawie rozporządzenia Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 31 maja 1919 r. o zapobieżeniu brakowi mieszkań i o zmianach co do mieszkaniowych urzędów rozjemczych (Tygodnik Urzędowy str. 65 — Dziennik Urzędowy Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej rok 1920 str. 948).

W sprawach, toczących się przed urzędami rozjemczymi dla spraw najmu, obowiązują dotychczasowe przepisy postępowania przed mieszkaniowymi urzędami rozjemczymi. (Dziennik Ustaw Rzeszy Niem. rocznik 1918 str. 1146).

Art. 15.

W razie jeżeli rozstrzygnięcie sporu w całości lub częściowo jest zależnym od orzeczenia urzędu rozjemczego dla spraw najmu, natenczas sąd winien na wniosek strony zawiesić postępowanie aż do wydania orzeczenia przez sąd rozjemczy dla spraw najmu.

Art. 16.

Wszelkie umowy, uchylające lub ograniczające zastosowanie ustawy niniejszej, są nieważne.

Uwolnienie od należytości.

Art. 17.

Postępowanie przed urzędami rozjemczymi dla spraw najmu wolne jest od opłaty stempli. Strona interesowana ponosi jednak koszty postępowania, tudzież specjalne opłaty na rzecz gminy od każdego zwrócenia się do urzędu oraz od wydawanych dokumentów. Wysokość powyższych opłat określa gmina z tem zastrzeżeniem, że nie mogą być one wyższe od odnośnych opłat sądowych. Urząd rozjemczy może osoby niezamożne zwalniać od ponoszenia tych opłat, może również zasądzić zwrot powyższych kosztów i opłat od strony przegranej na rzecz strony wygrywającej.

Część III.

Postanowienie karne.

Art. 18.

Kto celem obejścia lub udaremnienia postanowień tej ustawy przytacza nieprawdę lub prawdę zataja, w inny sposób postanowienia te obejść się stara, do takiego postępowania nakłania lub jest przytem pomocnym, karany będzie grzywną do wysokości 10 000 marek albo więzieniem do 6 miesięcy. Obie te kary można nałożyć równocześnie.

Żądanie, wymawianie sobie i pobieranie komornego lub innych wynagrodzeń albo świadczeń ponad normy w tej ustawie ustalone, podlega ukaraniu wedle przepisów o zwalczaniu lichwy.

Część IV.

Postanowienia końcowe.

Art. 19.

Uchwała ta wchodzi w życie z dniem 12 stycznia 1921 roku.

Art. 20.

Przewidziane w niniejszej ustawie normy podwyżek można zastosować najwcześniej od 1-go stycznia 1921 roku, a to również i do wszelkich, nawet hipotecznie zabezpieczonych umów, zawartych przed wejściem w życie niniejszej ustawy. Wypuszczający w najem może jednak odnośnie do umów, zawartych na dłuższy niż miesięczny okres czasu, i do najmów bezterminowych stosować przewidziane w niniejszej ustawie normy podwyżek od 1 stycznia 1921 r. tylko wtedy, jeżeli w ciągu dni 30 po ogłoszeniu tej ustawy bioracemu w najem doręczył piśmiennie zawiadomienie o podwyżce.

Art. 21.

Wykonanie tej ustawy powierza się Ministrowi b. dzielnicy pruskiej w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Zdrowia Publicznego. Ministra b. dzielnicy pruskiej upoważnia się również do wydania i ogłoszenia rozporządzeń, normujących uprawnienia przewodniczącego urzędu rozjemczego dla spraw najmu, konieczne do utrzymania należytego toku działalności tego urzędu, spokoju i powagi rozpraw.

Marszałek:
Tramczyński.

Prezydent Ministrów:
Witos.

Minister Sprawiedliwości:
St. Nowodworski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
L. Skulski.

Minister Zdrowia Publicznego:
w z. Chodźko.

Minister b. dzielnicy pruskiej:
W. Kucharski.

Uwaga: Ogłoszenie ustawy o ochronie lokatorów z dnia 18. 12. 1920 r. nastąpiło w Dzienniku Ustaw dnia 12. 1. 1921. Czasokres 30-dniowy, przewidziany w artykule 20, mija więc dnia 11 lutego 1921 r.

Powyższe podaje do wiadomości.

Puck, dnia 21. I. 21.

Lipski, starosta.

91.

ROZPORZĄDZENIE

w sprawie ubezpieczenia od wypadków w rolnictwie.

Na mocy art. 6 ustawy sejmowej z dnia 1 sierpnia 1919 roku o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej rozporządza się, co następuje:

Art. 1.

Nazwę spółki „Posensche Landwirtschaftliche Berufsgenossenschaft“ zmienia się na:
„Zakład Ubezpieczeń od Wypadków w Rolnictwie“.
Siedziba Zakładu jest Poznań.

Art. 2.

Zakres działania Zakładu Ubezpieczeń od Wypadków w Rolnictwie rozszerza się na całą byłą dzielnicę pruską.

Prawa i obowiązki spółek zawodowo rolniczych (Landwirtschaftliche Berufsgenossenschaften), mających siedzibę poza granicami Polski, przechodzą na Zakład Ubezpieczeń od Wypadków w Rolnictwie, o ile działalność tych instytucyj rozciąga się na obszary, przyznane Polsce.

Art. 3.

Każdy na terytorjum b. dzielnicy pruskiej już istniejący lub w przyszłości utworzony powiat tworzy dla siebie sekcję.

Art. 4.

Osoby, które wchodziły w skład zgromadzenia spółek zawodowo-rolniczych (Landwirtschaftliche Berufsgenossenschaften), mających siedzibę poza granicami Polski, wchodzą w skład zgromadzenia Zakładu Ubezpieczeń od Wypadków w Rolnictwie, o ile mieszkają na terytorjum Polski.

Art. 5.

Mężowie zaufania i ich zastępcy, którzy urzędowali dotychczas na terytorjach przyłączonych niniejszem rozporządzeniem do Zakładu Ubezpieczeń od Wypadków w Rolnictwie, tracą swój mandat.

W ich miejsce wyznaczy Zarząd Zakładu nowych mężów zaufania i zastępców w myśl par. 20 statutu Zakładu, a to obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, zamieszkujących stale w Województwie Pomorskiem.

Art. 6.

Dotychczasowy statut spółki „Posensche Landwirtschaftliche Berufsgenossenschaft“ obowiązuje nadal w całej byłej dzielnicy pruskiej jako statut Zakładu Ubezpieczeń od Wypadków w Rolnictwie.

Zmiany statutu, wynikające z niniejszego rozporządzenia, winny być przeprowadzone w przeciągu 9 miesięcy.

Art. 7.

Przepisy Ordynacji Ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911, oraz przepisy ustawy pruskiej z dnia 23 lipca 1912 (Zbiór Praw str. 207) znosi się, o ile sprzeciwiają się niniejszemu rozporządzeniu.

Art. 8.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem jego ogłoszenia.

Poznań, dnia 15 października 1920 r.

**Minister byłej dzielnicy pruskiej
W. Kucharski.**

Powyższe podaję do wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 21. stycznia 1921.

Lipski, starosta.

92.

ROZPORZĄDZENIE

uzupełniające przepisy w przedmiocie wykonania ustawy o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń.

Na mocy art. 11 i 18 ustawy z dnia 27 listopada 1919 roku o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń (Dziennik Ustaw nr. 92, poz. 498 — Dziennik Urzędowy Minist. b. dz. pr. nr. 1 str. 4) stanowią w związku z rozporządzeniem z dnia 8-go czerwca 1920 r. w przedmiocie wykonania ustawy o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń (Dziennik Urzędowy nr. 34 poz. 305), co następuje:

Art. 1.

Właściciele lub zarządcy (administratorowie) domów w gminach miejskich, liczących ponad dwa tysiące mieszkańców, obowiązani są bezwzględnie, najpóźniej trzeciego dnia po otrzymaniu wypowiedzenia, zgłosić wypowiedziane mieszkanie jako wolne w Magistracie względnie urzędzie przez Magistrat wyznaczonym; dozwolonym im jest przytem zaproponować nowego lokatora.

Art. 2.

Wszelki najem i podnajem mieszkań i innych pomieszczeń jako też odstępowanie praw najmu odbywać się może w gminach miejskich, wymienionych w art. 1 niniejszego rozporządzenia jedynie za zgodą Magistratu lub urzędu przezeń wyznaczonego.

Przepis ten nie dotyczy jednak dziennego najmu w hotelach, gospodach, pensjonatach i t. p.

Art. 3.

Magistrat lub urząd przezeń wyznaczony nie może odmówić potwierdzenia umowy, jeśli urząd gminy wobec najemcy lub podnajemcy jest obowiązany do dostarczenia mieszkania w myśl art. 1 i 10 ustawy z dnia 27 listopada 1919 roku.

Art. 4.

Za zatwierdzenie każdej umowy najmu, podnajmu, lub odstąpienie praw najmu, urząd zatwierdzający może pobierać opłaty, wymienione w art. 16 rozporządzenia z dnia 8 czerwca 1920 r.

O ile pobrano już opłatę za przydział, osobnej opłaty za potwierdzenie pobierać nie wolno.

Art. 5.

Winny przekroczenia przepisów zawartych w art. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia podlega karze wymienionej w art. 12 ustawy z dnia 27 listopada 1919 r.

Art. 6.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Poznań, dnia 30 grudnia 1920 r.

**Minister byłej dzielnicy pruskiej
w z. Połczyński.**

Powyższe podaję do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Puck, 18 I. 21.

Lipski, starosta.

93.

Rozporządzenie Ministra b. dz. pr. z dnia 31. XII. 20 w przedmiocie tymczasowej organizacji publicznych ubezpieczeń od ognia w Woj. Pomorskiem.

Na mocy art. 6 d. ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy prusk. (Dz. Praw nr. 64 str. 675) stanowią, co następuje:

Art. 1.

Od czasu objęcia przez Pomorski Komunalny Związek Krajowy zarządu nad nowo powstającym na Województwo Pomorskie publicznym zakładem ubezpieczeń od ognia, mianuję Pomorskiego Starostę Krajowego Komisarzem Rządowym dla spraw publicznych ubezpieczeń od ognia w Województwie Pomorskiem z następującym zakresem działania:

1. Komisarz wchodzi w prawa i obowiązki, wynikające z umów, tak bieżących jak wpływających dnia 1 stycznia 1921 r., zawartych z Westpreussische-Provinzial-Feuersozietät względnie Brandkasse der Provinz Westpreussen względnie Westpreussische Feuersozietät Względem ubezpieczeń długoterminowych stosuje się przepisy rozporządzenia Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 25 sierpnia 1919 r. (Tygodnik Urzędowy nr. 42 str. 221),

2. przyjmuje nowe ubezpieczenia oraz wnioski o powiększenie sum ubezpieczonych.

3. ściąga wszelkie należności, przypadające z tytułu ubezpieczeń,

4. reguluje odszkodowanie pogorzelowe,

5. zawiera umowy reasekuracyjne.

Art. 2.

Podstawą działalności jest statut Westpreussische Provinzial-Feuersozietät z dnia 6 marca 1913 r., oraz dołączone do niego warunki polisowe.

Art. 3.

Odpowiedzialność za zobowiązania Komisarza Rządowego, wynikające ze stosunku ubezpieczeniowego oraz reasekuracyjnego, ponosi Pomorski Komunalny Związek Krajowy.

Art. 4.

Z chwilą utworzenia Pomorskiego Krajowego zakładu ubezpieczeń od ognia prawa i obowiązki Komisarza przechodzą na tenże zakład.

Art. 5.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1-ym stycznia 1921 r.

Poznań, dnia 31 grudnia 1920 r.

Minister byłej dzielnicy pruskiej
w z. Połczyński.

Powyższe podaje do ogólnej wiadomości.

Puck, 16. I. 21.

Lipski, starosta.

94.**ODEZWA****Starosty Krajowego Pomorskiego w sprawie ubezpieczeń.**

Jako Komisarz rządowy dla spraw ubezpieczeń publiczno-prawnych przejąłem z dniem 1. stycznia 1921 r. o 12 godzinie w nocy stan ubezpieczeń od ognia, zawarty na ziemiach Województwa Pomorskiego przez Brandkasse f. d. Provinz Westpr. Westpr. Feuersocietät w Gdańsku, oraz w powiecie Działdowskim przez Ostrp. Feuersocietät w Królewcu.

Transakcja ta nie zmienia w niczem dotychczasowej umowy ubezpieczeniowej.

Nowe ubezpieczenia oraz wnioski o podwyższenie należy nadsyłać do Komisarza prowizorycznego p. Karola Mizgalskiego w Toruniu.

Toruń, dnia 3. stycznia 21 r.

Dr. Wybicki, Starosta Krajowy.

Powyższe obwieszczenie podaje do publicznej wiadomości.

Puck, dnia 20. stycznia 21 r.

Lipski, starosta.

95.**KOMUNIKAT****starosty w sprawie ubezpieczeń.**

Rozporządzeniem p. Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 31. XII. 1920 roku, p. Starosta Krajowy Pomorski został mianowany Komisarzem Rządowym dla spraw publicznych ubezpieczeń od ognia w Województwie Pomorskim, do czasu objęcia przez Pomorski Komunalny Związek Krajowy zarządu nad nowo powstającym publicznym zakładem ubezpieczeń od ognia na Województwo Pomorskie.

Komisarz wchodzi w prawa i obowiązki wynikające z umów, tak bieżących jak upływających dn. 1. stycznia 1921 r., zawartych z Westpreussische Provinzial-Feuersozietät względnie Brandkasse der Provinz Westpreussen względnie Westpreussische Feuersozietät, przyjmuje wnioski na nowe ubezpieczenia, i o powiększenie sum ubezpieczeniowych, ściąga wszelkie należności, reguluje odszkodowania pogorzelowe oraz załatwia wszelkie czynności niezbędne w związku z prowadzeniem operacji ubezpieczeniowych.

Względem ubezpieczeń długoterminowych stosują się przepisy rozporządzenia Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 25. sierpnia 1919 r. (Tygodnik Urzędowy Nr. 42).

Podstawą działalność jest statut Westpreussische Provinzial-Feuersozietät z dnia 6. marca 1913 r. oraz dołączone do niego warunki polisowe.

Odpowiedzialność za zobowiązania Komisarza Rządowego ponosi Pomorski Komunalny Związek Krajowy.

Z chwilą utworzenia Pomorskiego Krajowego zakładu ubezpieczeń od ognia prawa i obowiązki Komisarza przechodzą na tenże zakład.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1. stycznia 1921 roku.

Puck, dnia 22. 1. 1921 r.

Lipski, starosta.

96.**Organizacja urzędów skarbowych na Pomorzu.**

Odnosnie do rozporządzenia Pana Ministra byłej Dzieln. Pruskiej z dnia 19. września 1920 r., *Dzien. Urzędowy* Nr. 56 poz. 449, którym utworzoną została Pomorska Izba Skarbowa i mego reskryptu z dnia 19. września 1920 r. L. dz. 1/3254-20 zarządzam co następuje:

a) Istniejące na obszarze Województwa Pomorskiego Gł. Urzędy Celne w Brodnicy, Chojnicach, Starogardzie i Toruniu, oraz Urzędy Celne Grudziądz—miasto i Wejherowo—miasto zostają zamienione w Urzędy Skarbowe Akcyz i Monopoli Państwowych (dla podatków pośrednich, z wyłączeniem podatku stempowego i spadkowego inaczej „Opłat Skarbowych”), o zakresie działania określonym w rozdziale III. B. (par 8. 63—86 rozporządzenia wykonawczego z dnia 30. stycznia 1920 r. *Dziennik Ust. Rz. P. P.* Nr. 15 poz. 81 do Ust. o organizacji władz Urzędów Skarbowych z dnia 31. lipca 1919. *Dzien. Praw P. P.* Nr. 65 poz. 391 — z następującym terytorjalnym zakresem działania:

I.

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopoli państwowych w Brodnicy na obszar powiatów politycznych Brodnica, Działdowo i Lubawa (Nowe-miasto) z jednym podwładnym inspektoratem akcyzowym w Brodnicy na obszar powyższych trzech powiatów z podwładnemi jemu kontrolami skarbowemi 1) Brodnica, 2) Lidzbark, 3) Nowe-miasto, 4) Lubawa, 5) Działdowo z tem, że okręgi od 1 do 4 mają się w zasadzie równać okręgom Sądów Powiatowych w Brodnicy, Lidzbarku, Nowem-Mieście, Lubawie i okręg kontroli Działdowa obszarowi Działdowskiego powiatu politycznego zostaną jednak z uwzględnieniem istniejących ważniejszych przedsiębiorstw podlegającym podatkom pośrednim i kontroli Skarbowej, oraz wyznaczonego etatu osobowego później ustalone.

II.

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopoli Państwowych w Chojnicach na obszar powiatów politycznych, Chojnice, Sępólno i Tuchola, z jednym podwładnym inspektoratem akcyzowym w Chojnicach na obszar powyższych powiatów politycznych i podwładnemi jemu kontrolami skarbowemi 1) Chojnice, 2) Czernik, z oddziałem w Małych Konarzynach, 3) Sępólno, 4) Tuchola z tem, że okręgi 2 ostatnich (344) kontrol mają być równe obszarom dotyczących powiatów politycznych, a okręgi Chojnice i Czernik zostaną z uwzględnieniem okoliczności przytoczonych pod 1) później ustalone.

III.

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopoli w Grudziądzu (już faktycznie uruchomiony) na obszar powiatów politycznych Grudziądz-miasto, Grudziądz-wieś i Świecie z 2 podwładnemi inspektoratami akcyzowymi, a) w Grudziądzu na obszar powiatów polityczn. Grudziądz-miasto i Grudziądz-wieś, b) w Świeciu na obszar polityczny Świecie i podwładnemi kontrolami skarbowemi: od a) 1) Grudziądz, 2) Melno-cukrownia od b) 1) Świecie, 2) Nowe, 3) Osie, 4) Pruszcz, z tem, że okręgi tych kontrol zostaną z uwzględnieniem okoliczności, jak wyżej, ustalone.

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopoli w Starogardzie na obszar powiatów politycznych Gniew, Kościerzyna, Starogard i Tczew z 2 podwładn. inspekt. akcyz. a) w Starogardzie na obszar powiatów politycznych Kościerzyna i Starogard b) w Tczewie na obszar powiatów politycznych Gniew i Tczew i podwładnemi kontrolami skarbowymi, od a) 1) Kościerzyna, 2) Skarszewy, 3) Starogard rafineria Winkelhausena 4) Starogard obwód 5) Zblewo.

Od b) 1) Tczew 2) Gniew 3) Pelplin z tem, że kontrola Gniew ma obejmować obszar powiatu Gniwskiego, zaś okręgi reszty kontrol zostaną uwzględnieniem okoliczności, jak pod I później ustalone.

V.

Urząd skarbowy Akcyz i Monopoli Państwowych w Toruniu na obszar powiatów politycznych Chełmno, Toruń-miasto, Toruń-wieś i Wąbrzeźno z 2 podwładnemi inspektoratami akcyzowemi a) w Toruniu na obszar powiatów politycznych Toruń-miasto i Toruń-wieś b) w Chełmnie na obszar powiatów politycznych Chełmno i Wąbrzeźno z podwładnemi kontrolami podwładnemi: od a) 1) Toruń rafineria Sultana 2) Toruń, okręg 3) Chełmża od b) 1) Chełmno 2) Unisław cukrownia 3) Wąbrzeźno z tem, że ostatnia kontrola Wąbrzeźno ma obejmować obszar powiatu Wąbrzeskiego, gdyż oddział Golub na razie nie będzie otworzony, a okręgi reszty kontrol zostaną uwzględnieniem okoliczności, jak wyżej później ustalone.

VI.

Urząd Skarbowy Akcyz Monopoli Państwowych w Wejherowie na obszar powiatów politycznych: Kartuzy, Wejherowo na obszar wymienionych wyżej 3 powiatów, oraz podwładnemi jemu kontrolami skarbowymi 1) Wejherowo z oddziałem skarbowym w Kartuzach i 2) Puck z tem, że okręgi kontroli w Wejherowie, oddział w Kartuzach i kontroli w Pucku mają być równe obszarowi dotyczącego powiatu politycznego.

b) Z chwilą uruchomienia powyższych 6 urzędów akcyzowych, co ma nastąpić z dniem otwarcia przepisanych etatem 18 Kas Skarbowych 1) na każdy powiat polityczny, przyczem dla powiatu Toruń-miasto i Toruń-wieś, oraz Grudziądz-miasto i Grudziądz-wieś jest ustanowiona jedna tylko Kasa Skarbową, a więc 1) Grudziądz 2) Brodnica 3) Chełmno 4) Chojnice 5) Działdowo 6) Kartuzy 7) Kościerzyna 8) Gniew 9) Lubawa 10) Puck 11) Sępólno 12) Starogard 13) Świecie 14) Tczew 15) Toruń 16) Tuchola 17) Wąbrzeźno 18) Wejherowo] a mianowicie [z dniem 1 stycznia 1921 przestaną istnieć formalnie i prawnie Główne Urzędy Celne w Brodnicy, Chojnicach, Starogardzie i Toruniu następne Urzędy Celne Grudziądz-miasto, Działdowo i Lubawa) z byłego brodnickiego Urzędu Głównego) Sępólno i Świecie z byłego chojnickiego Urzędu Głównego) Kościerzyna, Nowe, Pelplin, Tczew-miasto, Wejherowo-miasto, oraz ekspozytury Puck i Zblewo) z byłego starogardzkiego Urzędu Głównego wreszcie Urzędy Celne Chełmno i Chełmża [z byłego Toruńskiego Urzędu Gł.] i powstaną w tych miejscowościach Urzędy Akcyz i Monopoli wzgl. inspektoraty. wzgl. kontroli i Oddziały Skarbowe.

Kasy Celne i czynności kasowe tych Gł. i innych Urzędów Celnych, które w dotychczasowym systemie kasowości samoistną prowadziły, przędzą na utworzone w siedzibie urzędowej odnośnego powiatu politycznego Kasy Skarbowe, które te kasy zjednoczą w sobie dotychczasową kasowość (pobór i wypłatę) zwiniętych powyższych urzędów (Gł.) Celnych, oraz Państwowych Kas Powiatowych (Gł. Kasy Wojewódzkiej) i Leśnych.

Grudziądz, dnia 14. grudnia 1920 r.

Dyrektor
Pomorskiej Izby Skarbowej

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Puck, dnia 15 stycznia 1921. Lipski, starosta.

Komunikat prasowy w sprawie Międzynarodowej Komisji Granicznej.

Zdarzały się powtórnie wypadki, że oficerowie i żołnierze niemieccy, przydzieleni do Międzynarodowej Komisji Granicznej byli przedmiotem niemiłych zaczepek z powodu ich przebywania na ziemiach polskich oraz z powodu noszenia tu munduru niemieckiego i broni siecznej.

Zajścia te dają powód rządowi Niemieckiemu wzgl. jego przedstawicielom w Komisji Granicznej do podnoszenia skarg i zwracania się o ochronę przeciw poszczególnym napaściom do Rządu Polskiego.

Członkowie Międzynarodowej Komisji Granicznej są delegatami tak państw sprzymierzonych jak i interesowanych, a przy wykonywaniu swego zadania znajdują się często na ziemiach obu państw pieszo, konno lub w samochodach, Polacy w Niemczech, jak i Niemcy w Polsce. Według instrukcji Rady Ambasadorów noszą oni przy wykonywaniu swych prac mundur wojskowy.

Rząd Polski jak niemniej i Rząd niemiecki, każdy na swym obszarze, w poszanowaniu prawa międzynarodowego zagwarantował wszystkim tym członkom Komisji Granicznej bezpieczeństwo osoby i mienia. Siedziba Komisji Granicznej niemiecko-polskiej wyznaczoną została na obszarze ziem Polski. Tego wymagało wytknięcie granicy podwójnej na zachodzie i na wschodzie, szybkość prac, oszczędność i interes Polski. Z drugiej strony Rząd Polski, biorąc na siebie odpowiedzialność za poprawne przestrzeganie przepisów Rady Ambasadorów, uważa za swój obowiązek, zagwarantować członkom Komisji bez względu na ich narodowość, zupełną swobodę osobistą delegatów oraz poszanowanie ich odznak i munduru państwa, którego są reprezentantami.

Z powyższych względów jest rzeczą wskazaną, aby ludność w odniesieniu się do niemieckich delegatów Komisji, bądź to oficerów, bądź to żołnierzy, przebywających z tytułu ich przydzielenia do Komisji Granicznej na terenach polskich, okazywała wszelką powściągliwość od zaczepnych wystąpień oraz dowiodła swem poprawnym wobec obcych zachowaniem się swą dojrzałość polityczną i godność narodową. W razie przeciwnym byłby Rząd Polski, bezsilnym, gdyby Polacy pracujący po stronie niemieckiej, narażeni byli na złe obchodzenie się z nimi.

Nadmienić wypada, że polska i niemiecka Delegacja Komisji Granicznej stoją pod przewodnictwem gen. Dupont w Poznaniu. Wobec tego wzywa się wszystkie władze cywilne i wojskowe, jak niemniej mieszkańców Poznania, Grudziądza oraz całego pogranicza we Wielkopolsce i na Pomorzu do zachowania wobec członków Międzynarodowej Komisji Granicznej bezwzgl. poprawnego stanowiska.

Powyższy Komunikat podaję do wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 21 1 1921 r.

Lipski, starosta.

98.

OBWIESZCZENIE

starosty dotyczące zaraźliwych chorób u zwierząt.

Zdarza się często, że mieszkańcy powiatu nie zgłaszają u właściwej władzy i w czasie przepisanych wypadków zarazy lub podejrzenia o zarazę u bydła.

Przypominam zatem ustawę o chorobach zaraźliwych zwierząt z dnia 25 lipca 1915, wedle której właściciel jest zobowiązany donieść o zarazie lub o podejrzeniu o zarazę w przeciągu 24 godzin policji miejscowej, celem poczynienia wszelkich kroków, aby zapobiedz dalszemu szerezeniu się zarazy.

Policja miejscowa winna niezwłocznie donieść o każdym wypadku powiatowemu lekarzowi weterynaryjnemu, który z swej strony natychmiast sprawa się zajmie.

Właściciele zarażonych zwierząt nie są wprawdzie zobowiązani do dostarczenia środków lokomocyjnych, lecz leży tak w interesie właściciela, jak i w interesie ogólnym—mianowicie wobec utrudnionej komunikacji w powiecie, aby zgłaszający chorobę ułatwili pracę i przyspieszyli przyjazd pow. lekarza weter., stawiając wedle możliwości furmankę.

Puck, dnia 21 stycznia 1921.

Lipski, starosta.

ZARZĄDZENIE

starosty w sprawie spisu dla Skarbowego Urzędu akcyz i monopolii w Wejherowie.

Wszystkich Naczelników Gmin wzywam, aby natychmiast donieśli do Skarbowego Urzędu akcyz i monopolii w Wejherowie co następuje:

Ile znajduje się w gminie wyszynków wódki, wyszynków wina, sprzedawców cukru, soli, zapalek, spirytusu skażonego, tytoniu i papierosów.

Pozatem trzeba podać posiadających w swoich interesach automaty muzyczne, zabawne i towarowe.

Przy podaniach trzeba wymienić imię i nazwisko danej osoby, oraz miejsce zamieszkania, w mieście pozatem ulicę i numer domu.

Puck, dnia 22 1 21.

Lipski, starosta.

100.

Rozpisanie posady akuszerki w Helu.

Posada obwodowej akuszerki w Helu jest wolna. Kandydatki, posiadające patent ich zawodu, zechcą się zgłosić do Wydziału powiatowego w Pucku z dołączeniem osobistych dokumentów i świadectw.

Puck, dnia 22 1 1921 r.

Lipski, starosta.

101.

Składki na Górny Śląsk.

Ciąg dalszy datek na Górny Śląsk:

Dowództwo Wybrzeża Morskiego w Pucku zebrało razem 9924 mk.

P. Klebba Leon 200, Kpt. Żeberecki Marjan 100, n. w. XI. r. Hospodarewski Stanisław 30, n. w. XI. r. Śląski Henryk 50, Inż. Rybinski Adam 300, pna. Grzywaczówna 20, p. Żeberecka Aleksandra 50, u. w. IX. r. Witkowski 100, Szumowski 100, p. Zofja Witkowska 50, Zawna Bolesław 100, p. Chmielecki 20, Inż. Budanowski 100, p. Minich 20

Święcicki 60, p. Markuszewski 100, Inż. Witkowski 21, Grono patriotów 328, Inż. Rybiński 500, Inż. Żeberecki Marjan 100, Szumowski Jerzy 100, Szwentner 100, pp. Szwentnerowie 171, XX. 6, za autograf Kpt. Żerebeckiego 25, za następny autograf Kpt. Żerebeckiego 25, p. Witkowska 4, p. Urbanowski woźny 40, Górny, Inspektor szkolny 20, p. Boskup-ska Maryla 20, p. Słaśki 20, Swirski pułk 100, Kłossowski por. 50, Toczyski maj. 100, Ciesliński 100, Głogowski 50, Bohuszewicz ppr. 50, Stolarczyk 50, Ryłski 210, Ciesliński ppłk. 1000. W. Zieliński ppor. 500, Durski 120, Kręczkowski ppor. 100, mar. Dudek Piotr 10, st. mar. Spotowicz Teodor 10, mar. Górski Władysław 30, Sierz. szt. Zubrzycki Andrzej 100, st. mar. Bienicki Piotr 5, mar. Spieniek Michał 5, Sierz. szt. Grabowski Włodzimierz 40, mar. Wanta Franciszek 5, mar. Grocki Michał 5, mar. Wysocki 20, mar. Ostrowicki Antoni 5, Ciacia Andrzej 5, mar. Pacinkiewicz 4, mar. Szczybiór Antoni 30, mar. Wojcik Franciszek 5, mar. Medok Jerzy 5, st. mar. Owczarek Henryk 50, mar. Gawron Jan 25, mar. Walisiewski Jan 30, mar. Grzelak Edward 5, Bochura Karol 40, Sławiński i Spka 250, Majdanik 30, Sadowski maj. 50, Borejko ppr. 50, Wolf Kpt. 50, Nabrocki 50, Tyszka ppr. 50, Bończak 50, Unrug 100, Szemiak 50, Grabowski 100, Durski 100, Płachta 100, Kpt. Kaczyński 50, Tilanowicz por. 200, Durski 120, Kpt. nieczytelny 1000, Staszkiwicz Kpt. 100, Stolarczyk ppor. 1000, Kujawski ppor. 100, nieczytelny 100, Skawinski 100, Dryczek ppor. 100, Englicht ppor. 100, Zdrojewski 100, N. N. 60.

Ks. Proboszcz Pronobisz z Swarzewa zebrał:

Dana	175,—
Łebski dwór	413,—
Poczernino	50,—
Swarzewo	1923,—
Łebcz	1229,50
Gnieździewo	1676,—
Chałupy	414,—
Wielkowieś	1741,—

razem 7621,50 mk.

i 40 mk. niem. i 6,5 mk. srebrn. Ciąg dalszy nastąpi.

Puck, dnia 20 stycznia 1921 ☉

Lipski, starosta.

